

บทที่ 1 จันรักเธอ เรื่องของคนสองคน กับคำสามคำ

ไม่ใช่เรื่องง่ายเท่าไรนักหรอก...ใครๆ ก็รู้
กับการที่เราจะคาดหวังให้ทุกวินาทีที่มี “ความรัก”
เป็นช่วงเวลาที่มีสมบูรณ์แบบจนไร้อติ
แม้ตามหลักของความน่าจะเป็น

“อยากให้ความรักสวยงามอย่างไร?”

คนสองคนน่าจะร่วมมือร่วมใจทำให้มันสมหวังได้ไม่ยาก

หากแต่ไม่ว่าเราจะพยายามทุ่มเทขนาดไหน
แต่ก็ต้องมีอะไรมาทำให้เหนื่อยหัวใจได้อยู่เรื่อย
จนบางครั้งเราก็เผลอคิดว่า...

**“ความรัก” อาจจะไม่ใช่ว่าเรื่องที่ยั่งยืนอยู่
แค่เฉพาะ “คนสองคน” เท่านั้นจริงๆ หรือ**

เพราะต่อให้เรา จะไม่เคยตั้งใจทำร้ายกันเลยสักครั้ง
มันก็มักจะมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งนอกเหนือจากนั้น
รอคอยเพื่อที่จะทำให้เรารู้สึกผิดหวังในกันและกันได้เสมอ

ตลอดเวลาที่มีความรัก
เราจึงมักจะเสียเวลากับการค้นหา
เพื่อให้ความสำคัญกับบางสิ่งบางอย่าง
ที่กว่าจะทันได้รู้ว่า

สิ่งที่มีค่ามากที่สุด สำหรับเราคืออะไร?

หลายคน...ก็สูญเสียสิ่งนั้นไป

บางทีก็เป็น **“หัวใจของตัวเอง”**

บางทีก็เป็น **“ความรัก”**

และบางทีก็เป็น **“ใครคนนั้น”**

จนท้ายที่สุด...

เราก็ไม่รู้ว่...

จะพูดคำว่า “ฉันรักเธอกับใคร?

ในขณะที่เราใช้ชีวิตเพื่อเฝ้าระวัง “ความผิดหวัง”

ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อในทุกหนทาง

ไม่ว่าจะเป็น “การก้าวเข้ามาของมือที่สาม”

“ความหวั่นไหวในความห่างไกล”

หรือ “ความไม่เข้าใจในความแตกต่าง”

คงคล้ายๆ กับในนาทิตี่เราได้สบตาคนที่เรารัก

แทนที่เราจะมองเห็นความรักมากมายในดวงตาคู่นั้นของเขา

กลับมีแค่เพียงคำถามของความไม่ (เคย) แน่ใจ

ว่า “เราจะรักกันไปจนวันตายได้หรือเปล่า?”

เรามี “ความรัก”

แต่เรากลับคิดถึงแต่ “การเลิกรา”

เรามี “คนรัก”

แต่เราจับตา และเฝ้าระวังแต่ “คนแปลกหน้า”

เรามี “ตัวเราเอง”

แต่เรากลับไม่เคยใส่ใจสักนิดเลยว่า...

... “ความสุขแท้จริง ที่เราต้องการคืออะไร?”

คงไม่ใช่เพราะเราไม่ได้ให้ความสำคัญกับมันหรอก

แต่เราไม่เคยนึกถึงมันเลยด้วยซ้ำ

และทั้งหมดก็คือที่มาของทุก “ความเจ็บปวด”

ไม่ว่า “ความรัก” จะยังคงอยู่กับเราหรือไม่

คำถามที่ว่า...

มีอะไรบ้างสำหรับ “ความรัก” ที่เราต้องใส่ใจ?

อาจจะมีคำตอบมากมายนับร้อยนับพัน
มีสิ่งที่เราต้องให้ความสำคัญจนนับไม่ถ้วน
แต่ถ้าสักครั้งหนึ่งเราได้มีโอกาสตั้งสติคิดดูให้ดี
นับจากวันแรกที่โชคชะตานำพาคนสองคนมาเจอกัน
จวบจนถึงวันหนึ่งข้างหน้าที่เราจะไม่ได้รักกันแล้ว

แม้ในห้วงความทรงจำที่ผ่านมา
จะเป็นเรื่องราวที่เต็มไปด้วยตัวละคร สถานการณ์
หรืออะไรต่อมิอะไรเยอะแยะมากมาย

แต่มันก็จะมีเพียงแค่ “เราสองคน” เท่านั้น
ที่ทำให้ “ความรัก” เกิดขึ้นได้
หรือแม้แต่จะปล่อยให้มันตายไป...

โลกไม่ได้สร้างคำว่า **“รัก”** ขึ้นมา เพื่อเป็น **“คำบอกเล่า”**
ของความรู้สึกข้างในหัวใจเราเท่านั้นหรอก
แต่มันมีอยู่เพียงเพื่อบอกให้เรารู้ว่า
นี่คือเรื่องของ คนสองคน กับ คำสามคำ เท่านั้น...